

9/124

WRZESIEŃ 2005

SANOK

ISSN 1734-1078

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSYTA KRÓLA

KALENDARIUM

WRZESIEŃ

8	czwartek	Święto Narodzenia NMP w polskiej tradycji to święto jest nazywane „Matki Boskiej Siewnej”. W ten dzień w wielu parafiach święci się ziarno do siewu.
13	wtorek	Wspomnienie św. Jana Chryzostoma – biskupa i doktora Kościoła Ur. w Antiochii ok. 349 r. Chrzczeń przyjął będąc dorosłym. Przez 6 lat przebywał na pustkowiu, w 386 r. został kapłanem. Podjął działalność kaznodziejską. Sława jego wymowy rozeszła się po całym Wschodzie. W 397 r. wybrano go patriarchą Konstantynopola. Był kilkakrotnie wypędzany. Zmarł w drodze 14 września 407 r.
14	środa	Święto Podwyższenia Krzyża Świętego
15	czwartek	Wspomnienie NMP Bolesnej
16	piątek	Wspomnienie św. Korneliusza – papieża i Cypriana – biskupa – męczenników Korneliusz był synem bogatego rodu. Rządził Kościołem w latach 251-253. Cała gmina chrześcijańska w Rzymie liczyła wówczas, jak się przypuszcza, ok. 10 tysięcy wiernych. Został zesłany przez cesarza. Na wygnaniu zmarł w 253 r. Cyprianus urodził się około 210 roku w rodzinie pogańskiej. Po nawróceniu przykładowym życiem uzyskał takie poważanie, że w 247 roku został wyświęcony na kapłana, a w 248 r. został biskupem. Ścięty mieczem 14 września 258 r.
18	niedziela	Święto św. Stanisława Kostki – zakonnika, Patrona dzieci i młodzieży Ur. 28 grudnia 1550 r. w Rostkowie na Mazowszu. Był synem kasztelana. W wieku 14 lat razem z bratem został wysłany do szkół jezuickich w Wiedniu. Pragnął wstąpić do zgromadzenia jezuitów, ale nie mógł liczyć na pozwolenie rodziców. W sierpniu 1567 r. pieszo, w przebraniu, uciekł z Wiednia i dotarł do Rzymu, gdzie został przyjęty do nowicjatu. Mając 18 lat złożył śluby zakonne. Zmarł w sierpniu 1568 r.
20	wtorek	Wsp. św. Andrzeja Kim Taegon, Pawła i Towarzyszy – męczenników Świeccy chrześcijanie zanieśli wiarę do Korei w XVII w. Misjonarze przybyli prawie 200 lat później. Wybuchły prześladowania, w których zginęło 103 męczenników.
21	środa	Święto św. Mateusza – Apostoła i Ewangelisty Mateusz był Galilejczykiem. Jego pracą było pobieranie cel i podatków w Kafarnaum, jednym z większych handlowych miasteczek. Po Wniebowstąpieniu Chrystusa Mateusz przez jakiś czas pozostał w Palestynie. Apostolował wśród nawróconych z judaizmu. Udał się później między pogan.
23	piątek	Wspomnienie św. O. Pio z Pietrelcinie – zakonnika O. Pio urodził się w Pietrelcinie (na południu Włoch) 25 maja 1887 r. Na chrzcie otrzymał imię Franciszek. W wieku 5 lat objawił mu się po raz pierwszy Jezus. W wieku 16 lat Franciszek przyjął habit kapucyński i otrzymał zakonne imię Pio. W 1910 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pod koniec lipca 1916 r. przybył do San Giovanni Rotondo i tam przebywał aż do śmierci. Był kierownikiem duchowym młodych zakonników. 20 września 1918 r. podczas modlitwy przed wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego o. Pio otrzymał stygmaty. Na jego dłoniach, stopach i boku pojawiły się otwarte rany - znaki męki Jezusa. Zmarł w swoim klasztorze 23 września 1968 r. Na kilka dni przed jego śmiercią, po 50 latach, zagoiły się stygmaty.
27	wtorek	Wspomnienie św. Wincentego a Paulo – kapłana Ur. w 1581 r. w Akwitanii. Jako kapłan, by otoczyć opieką ubogich i więźniów założył Zgromadzenie Księżki Misjonarzy (Pallotyni) i Sióstr Miłosierdzia (S. Szarytki). Zmarł w 1660 r.
28	środa	Wspomnienie św. Wacława – męczennika Ur. się ok. 907 r. Ok. 925 r. objął panowanie w Czechach, utwierdzając wiarę w kraju. Niedługo potem zamordowany na polecenie brata – Bolesława.

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku,
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 46 305 94

konto parafialne:

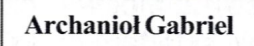

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Krzysztof Hassinger oraz Zespół
Redakcyjny

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiacji tekstów
e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl
http://www.chrystuskrol-sanok.com.pl

LITURGICZNE

29	czwartek	<p>Święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała</p> <p>Michał w chrześcijańskiej tradycji to pierwszy i najważniejszy spośród aniołów, obdarzony przez Boga szczególnym zaufaniem i kluczami do nieba. Stoczył walkę z Lucyferem i zbuntowanymi aniołami, którzy stali się szatanami. W Apokalipsie prowadzi anielskie zastępy do zwycięskiego boju ze smokiem - szatanem i jego sługami. Anioł sprawiedliwości i sądu, łaski i zmiłowania. Według Orygenesisa zanosi do Boga ludzkie modlitwy i ma ważyć dusze na Sądzie Ostatecznym. W Biblii protektor Ludu Bożego i dlatego Kościół, spadkobierca Izraela, czci go jako swego opiekuna. Jest też opiekunem w walce z szatanem.</p> <p>Gabriel po raz pierwszy pojawia się pod tym imieniem w Księdze Daniela. Ukazuje się Zachariaszowi zapowiadając mu narodziny syna Jana Chrzciciela. Zwiastuje Pannie Maryi, że zostanie Matką Syna Bożego.</p> <p>Rafał przedstawił się w Księdze Tobiasza, iż jest jednym z "siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzą przed majestat Pański"</p>	
30	piątek	<p>Wspomnienie św. Hieronima – kapłana i doktora Kościoła</p> <p>Ur. ok. 345 r. w Strydonie, mieście na pograniczu Dalmacji i dzisiejszej Istrii. Studiował w Rzymie pod kierunkiem mistrzów łaciny i retoryki. Tam przyjął chrzest. Został mnichem. Wyjechał na Wschód, by w Jerozolimie pracować naukowo i poddać się rygorystycznemu życiu. Poświęcił się studiowaniu Pisma św. W 377 r. w Antiochii Hieronim przyjął święcenia kapłańskie. Przez 24 lata (382-406) przetłumaczył na łacinę całe Pismo święte. Jego przekład, tzw. Wulgata, został przyjęty przez Sobór Trydencki jako tekst urzędowy. Hieronim napisał także komentarze do wielu ksiąg Pisma oraz przełożył wiele tekstów ojców Kościoła. Zwalczał współczesne mu herezje. Ostatnie lata spędził w grocie sąsiadującej z Grota Narodzenia Pana Jezusa. Zmarł osamotniony 30 września 419 lub 420 r.</p>	 Archanioł Gabriel
PAŹDZIERNIK			
1	sobota	<p>Wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus – dziewicy i doktora Kościoła</p> <p>Święta Teresa od Dzieciątka Jezus, zwana także Małą Tereską urodziła się w Alencon (Normandia) w 1873 r. W piętnastym roku życia - za osobistą dyspensą Leona XIII - wstąpiła do klasztoru karmelitanek. Starła się doskonale spełniać wszystkie, nawet najmniejsze obowiązki. Nazwała tę drogę do doskonałości "małą drogą dziecięctwa Bożego". Widząc, że miłość Boga jest zapomniana, oddała się Bogu jako ofiara za zbawienie świata. Zmarła na gruźlicę w wieku zaledwie 24 lat, 30 września 1897 r.</p>	 Archanioł Michał
2	niedziela	<p>Wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów</p> <p>Aniołowie są duchami stworzonymi przez Boga dla jego chwały i pomagania ludziom. Ci, którym Bóg zleca opiekę nad ludźmi, są nazywani Aniołami Stróżami. Opieka ta zaczyna się w chwili poczęcia, a kończy - wraz ze śmiercią konkretnego człowieka. Każdy z nas ma swojego, "osobnego" Anioła Stróża. Te czysto duchowe istoty pośredniczą między Bogiem a ludźmi. Aniołowie Stróżowie realnie istnieją, opiekują się nami, chroniąc przed złem i prowadząc ku dobru, a wiara w nich nie jest zarezerwowana tylko dla dzieci.</p>	 Archanioł Rafał

**Aniele Boży, Strózu mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, wieczór, w dzień i w nocy
bądź mi zawsze ku pomocy.
Strzeż duszy i ciała mego
i doprowadź mnie
do żywota wiecznego.
Amen.**

Z HISTORII MSZY ŚWIĘTEJ cz. 5

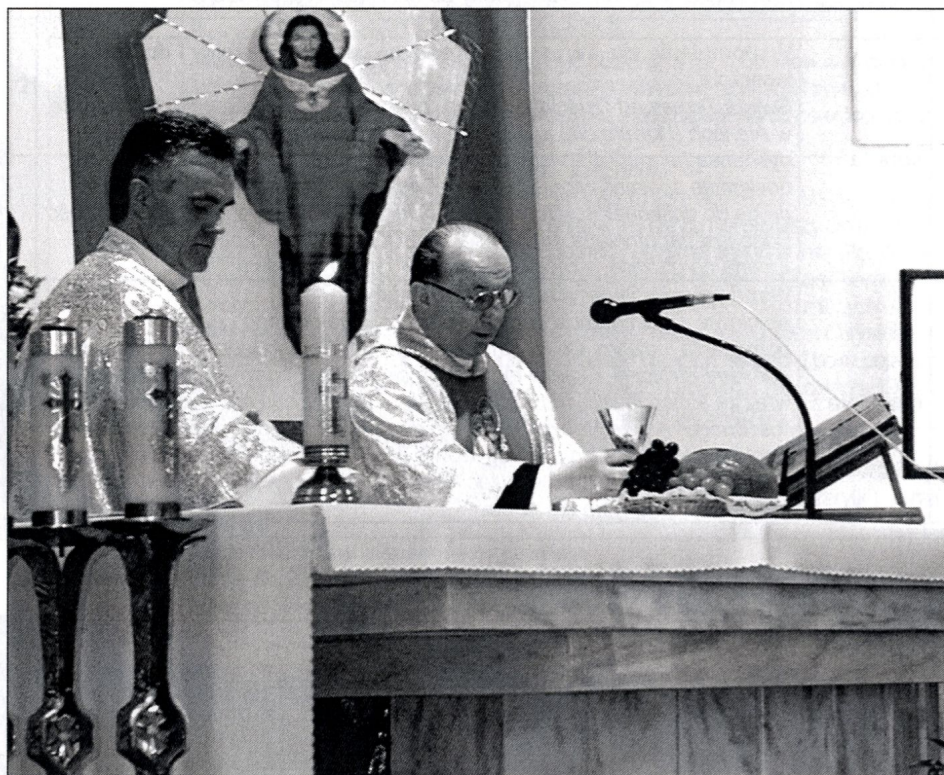
Po zakończeniu modlitwy powszechnej akcja liturgiczna koncentruje się wokół ołtarza - rozpoczyna się **Liturgia Eucharystyczna**. Jej struktura oddaje wydarzenia związane z Ostatnią Wieczerzą – czynności wykonane przez Jezusa: 1. Przygotowanie darów ofiarnych (przynosi się do ołtarza chleb i wino z wodą, które Chrystus wziął w ręce); 2. Modlitwa eucharystyczna (składamy Bogu dziękczynienie za całe dzieło zbawienia, a złożone dary stają się Ciałem i Krwią Chrystusa); 3. Komunia święta (wierni z jednego chleba przyjmują Ciało Pańskie i z jednego kielicha piją Krew Pańską, podobnie jak Apostołowie przyjęli je z rąk Chrystusa).

Przygotowanie darów: Przez wieki określano tę część Mszy św. „Ofiarowanie” (Offertorium), nie jest to jednak termin adekwatny, gdyż ofiara dokonuje się dopiero wtedy, gdy dar ofiarny (Chrystus obecny pod postaciami chleba i wina) jest już na ołtarzu – w czasie modlitwy eucharystycznej. Dlatego w posoborowym mszale pojawiła się nazwa „Przygotowanie darów” - w tym momencie, bowiem, na ołtarz przynosi się dary chleba i wina oraz duchowe ofiary wiernych wraz z darami materialnymi przeznaczonymi na potrzeby kościelne i pomoc innym. W pierwszych wiekach nabożeństwa eucharystyczne łączono z „uczta- mi miłości” (agapy), na które wierni przynosili, oprócz chleba i wina, także inne produkty spożywcze. Po zniesieniu agap nadal przynoszono dary – chleb i wino po konsekracji spożywano, zaś pozostałe dary przeznaczano dla ubogich. Pierwsi chrześcijanie przynosili na Eucharystię chleb własnego wypieku, pszenney, kwaszony i nie-

kwaszony, wielkości dłoni, w postaci krążków albo w formie wieńców. Na przełomie IX/X wieku używano już tylko chleba niekwaszonego (jak Jezus w czasie Ostatniej Wieczerzy – zgodnie z tradycją żydowskiej Paschy) i białego (wydawał się bardziej godny Eucharystii), zaś w XII wieku, ze względów praktycznych, wprowadzono dla wiernych małe hostie w kształcie krążka, z niekwaszonej mąki pszennej, a dla kapłana hostię większą. Wino używane w Eucharystii było najpierw czerwone, potem białe, a potem zarówno białe jak i czerwone. Od początku jednak mieszano je z wodą – na

ku procesja z darami zaczęła zanikać, a dary w naturze zastąpiono pieniędzmi (w Polsce do XVII wieku obecna była procesja z darami, o przynoszeniu przed ołtarz m.in. prosiąt wspominają też źródła XX-wieczne). Odnowa posoborowa przywróciła w liturgii procesję z darami. Zaleca się także, aby wierni przynosili w procesji chleb i wino oraz pieniądze, a także inne rzeczy przeznaczone dla potrzebujących, i by dary te (oprócz chleba i wina, które kapłan składa na ołtarzu) były umieszczane w widocznym miejscu obok ołtarza.

Katarzyna Fuksa

wzór Żydów, Greków i Rzymian, którzy takie wino pili w czasie codziennych posiłków. Wino mieszane z wodą pił z uczniami również Jezus w czasie Ostatniej Wieczerzy. Ponadto w procesji przynoszono winogrona, oliwę, воск, masło, sery, miód, jarzyny, ptaki, zwierzęta, kwiaty, a także przedmioty liturgiczne. Ok. X wie-

SYMBOLE

Ich znaczenie

i przestanie

Popiół – posypywanie głów popiołem, tarzanie się po ziemi było u ludów pierwotnych wyrazem żałoby, smutku i żalu. Chrześcijaństwo przyniosło odmianę tego podejścia. Popiół stał się symbolem oczyszczenia i zmartwychwstania. Zachował jednak powiązanie z wydarzeniem śmierci, znaczenie pokuty i pokory. W środę popielcową osoba posypana poświęconym popiołem może usłyszeć słowa: „prochem jesteś i w proch się obrócisz” Znaczenie popiołu podkreśla również Biblia, np. „Głośno lamentują nad tobą, podnosząc gorzkie wołanie, posypują głowy ziemią i tarzają się w popiele.” (Ez 27,30); „Biada tobie, Korożain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno w worze i w popiele by się nawrócili.” (Mt 11,21)

Ziemia – „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” – dwa przeciwstawne światy; niebo – świat Boży; ziemia – niższy, człowieczy. Ziemia jest miejscem przeklętym z powodu grzechu człowieka (por. Rdz. 3,17), ale ziemia jest też łonem matki, a my jesteśmy dziećmi ziemi, stworzeni z niej samej: „wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi” (Rdz 2,7). Ziemia jest źródłem życia, bo z niej wszystko powstaje. Z dawnych pogańskich rytów zachowało się min. przekonanie, że nowonarodzone dziecko należy położyć na ziemi, by z ziemi zaczerpnęło siły vitalne; umierających i ciężko chorych również kładziono na ziemi, by z niej czerpali siłę do odrodzenia, uzdrowienia. Po śmierci człowiek jest chowany do ziemi, gdyż ta, będąc symbolem życiodajnych sił staje się znakiem wiary w zmartwychwstanie, odrodzenie. Z wiary w symbolikę ziemi jako znaku zmartwychwstania w połączeniu ze znikomością człowieka na wzór rozsypującej się grudki ziemi wziął się obrzęd po-

grzebowy posypania trumny ziemią ze słowami: „prochem jesteś i w proch się obrócisz, ale Pan cię wskrzesi w dniu ostatecznym”. Często do tego symbolu dołączają inni sypiąc swoje grudki ziemi na trumnę. Ziemię jako miejsce skażone grzechem uświęcił Chrystus, kiedy chodził po tej ziemi i na niej się narodził. Stąd też ziemia Chrystusa do dziś jest zwana „ziemią świętą”. „Ziemią świętą” do dziś nazywa się miejsca uświęcone łaską Boga i jego obecnością (np. kościół, kaplica, cmentarz), oraz osoby szczególnie naznaczone łaską Bożą, a więc święci i na ziemi wybrani na służbę Jego świętości.

IMIONA

Zwykłe słowa

czy coś więcej?

BEATA (8.III, 29.VIII, 6.IX, 22.XII)
Zdrobnienia i skróty: Beacia, Beata, Beca

W innych językach: niem. Beata, ang. Beatrice

Pochodzenie i znaczenie: łacińskie: beatus - szczęśliwy, błogosławiony
Charakterystyka osoby: Osoba poważna, troskliwa, szlachetna. Zajmująca się filantropią - w czym całkowicie znajduje upływ swej energii życiowej, a wielki temperament spożytkowany zostaje poprzez to dla dobra ogółu. Osoby te cenią sobie spokój albowiem w życiu kierują się głównie uczuciem. Uwielbiają przyrodę i dalekie podróże. Mimo to są dobrymi rodzicami i troskliwymi opiekunami swoich dzieci.

Wolał słuchać przełożonych niż rozkazywać.

BERNADETTA (11.II, 18.II, 16.IV)

BERNARD (9.I, 9.II, 16.II, 12.III, 20.V, 1.VI, 9.VI, 15.VI, 10.VIII, 20.VIII, 21.VIII, 10.IX, 14.IX, 14.X, 21.X)

Zdrobnienia i skróty: Bernuś, Berni

Forma żeńska: Bernardyna, Bernadetta, Bernadeta

Zdrobnienia i skróty: Bernadetka

W innych językach: łac. Bernardus, ang. Bernard, Baernard, fr. Bernard, Bernardin, wł. Bernardo, Benso.

Pochodzenie i znaczenie: Bernhard - silny jak niedźwiedź; ze staro-wysoko-niemieckiego: bero, Bern - niedźwiedź i hart - silny

Charakterystyka mężczyzny: Mężczyzna o tym imieniu jest osoba mocną, zdrową, pracowitą, żądną władzy. Te upodobania do kierowa-

nia ludźmi, przysparzają mu zmartwień. W takiej sytuacji popada w melancholijny nastrój, może nawet stać się sceptykiem. Wtedy jest bardzo trudny w kontaktach z ludźmi, nie trafiają do niego żadne argumenty, całkowicie zamyka się w sobie. Przy sprzyjających warunkach może zostać „uzdrowiony” i wtedy

powraca do życia w społeczności jako twórczy i pozytywny człowiek.

Charakterystyka kobiety: Kobieta szlachetna, filantropka, niezwykle religijna, wrażliwa na troski innych osób. Wysoko ceni sobie własne imię, ma wystrzone poczucie odpowiedzialności. Wrażliwa na sztukę - swój talent artystyczny ujawnia w późnym wieku. Niezbyt chętnie wychodzi za mąż, gdyż ceni sobie osobista wolność.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

14 września

Kościół zawsze w Krzyżu Pana Jezusa widział ołtarz, na którym Syn Boży dokonał zbawienia świata. Dlatego każda jego część, tak obficie zroszona Jego Najświętszą Krwią, doznawała zawsze szczególnej czci. Od śmierci Pana Jezusa na Golgocie Krzyż stał się symbolem najwyższej miłości i ofiary. Dlatego umieszcza go Kościół na szczytach swoich świątyń i kaplic, w domach wiernych, na drogach i rozdrożach, na liturgicznych szatach, na piersi swoich wyznawców. Krzyżami zasługuje się bohaterów po dziś dzień i to we wszystkich krajach o tradycji chrześcijańskiej. Krzyż stał się także symbolem cierpienia i pokuty. Sam Jezus Chrystus wskazuje nam również tę symbolikę krzyża, kiedy mówi: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladowie” (Mt 16,24).

Od I wieku spotykamy krzyże wypisywane, rysowane czy ryte graficznie i to w najróżnorodniejszych formach i symbolice, której postacią naczelną jest zawsze Jezus Chrystus. Od wieku IV spotykamy krzyże bez Ukrzyżowanego, ale za to bogato wykładane szlachetnymi kamieniami i złotem (cruces gemmatae). Ich forma jest także różna. Od wieku XII datują się krzyże współczesne, pełne wyrazu cierpienia i grozy.

Cześć Krzyża Świętego

Na czele czcicieli Krzyża stoi św. Paweł Apostoł. Oto jego kilka myśli: „Co do mnie, nie daj, Boże,

bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z Krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się dla mnie ukrzyżowany a ja dla świata” (Ga 6,14).

Szczególnym nabożeństwem do św. Krzyża wyróżniała się św. Helena, cesarzowa (matka cesa-

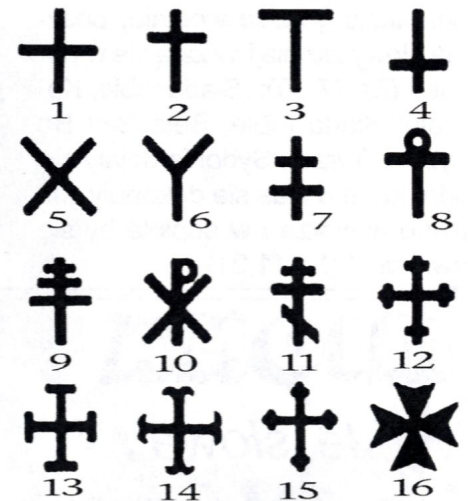

rzyka Konstantyna Wielkiego), która, według podania, tak długo jego śladów szukała, aż go odnalazła. Nie mniejszym nabożeństwem do św. Krzyża musiał wyróżniać się jej syn Konstantyn, który ku czci drzewa Krzyża Chrystusowego miał wystawić Bazylikę wielkością i świetnością przewyższającą wszystkie pałace królewskie.

Jednak na wielką skalę kult Krzyża zapoczątkowało średniowiecze, kiedy to bardzo żywo i powszechnie rozwinął się kult męki Pańskiej. Widać, że Chrystusowi Panu miłe jest to nabożeństwo, skoro wiele krzyżów wstawił w świecie nadzwyczajnymi łaskami, że uchodzą za cudowne. Jest ich w różnych krajach kilkaset. Do najbardziej znanych należą: w Lempias, w katedrze w Limie, w Coimbrze, w Ortonie, Genui, Lucca Vercelli, Bergamo, Rijece i inne. Największą część drzewa Krzyża świętego posiada obecnie kościół Św. Guduli w Brukseli. Ba-

zylika Św. Piotra w Rzymie przechowuje część relikwii, którą cesarze bizantyjscy nosili na piersi w czasie galowych uroczystości. W skarbcu katedry paryskiej jest część Krzyża świętego, podarowana przez polską królową Annę Gonzagę, którą miała otrzymać od króla Jana Kazimierza. Największą część Krzyża świętego w Polsce posiadał kościół dominikanów w Lublinie. Została ona świętokradczo zrabowana w 1991 roku przez nieznaną sprawców. Stosunkowo dużą część Krzyża świętego posiada kościół Św. Krzyża na Łysej Górze pod Kielcami.

(opr. na podst. encyklopedii i słowników katolickich - KH)

1. Krzyż grecki
2. Krzyż łaciński
3. Krzyż św. Antoniego
4. Krzyż św. Piotra
5. Krzyż św. Andrzeja
6. Krzyż widlasty
7. Krzyż arcybiskupi
8. Krzyż egipski
9. Krzyż papieski
10. Krzyż monogramatyczny
11. Krzyż prawosławny
12. Krzyż zdwojony
13. Krzyż laskowany
14. Krzyż kotwicowy
15. Krzyż trójlistny
16. Krzyż maltański

MAGIA W OKULTYZMIE

Magia jest jednym z czterech wymiarów okultyzmu, w którym mamy do czynienia ze zjawiskami nadprzyrodzonymi i paranormalnymi, ale należy je jednoznacznie oddzielić od zjawisk nadprzyrodzonych czy charyzmatycznych mających związek z chrześcijaństwem.

Do okultyzmu obok magii zalicza się:

- wróżbiarstwo czyli przewidywanie przyszłości
- spirytyzm,
- medycynę okulistyczną i magiczną (świadome lub nie świadome użycie złych mocy w celu leczenia)

Jednak centralnym aspektem okultyzmu jest właśnie magia, która korzystając z pomocy duchów (spirytyzmu) uprawia wróżbiarstwo czy uzdrowicielstwo, zaś siłą napędową magii jest demonologia czyli satanizm. Jest to więc wszystko tak ściśle ze sobą sprzężone, że trudno poszczególne elementy od siebie oddzielić.

Pojęcie magii definiuje się jako świadome działanie na odległość przy pomocy woli, rozumu i czucia na ukryte siły przyrody. Do tego celu wykorzystuje się specjalne obrzędy i zaklęcia, które pozwalają osiągnąć panowanie nad żywiołami czy ludźmi. Inaczej mówiąc chodzi o zdobycie władzy nad mocą stanowiącą o jedności wszechświata.

Do podstawowych form magii zalicza się: powodowanie czyjejś choroby czy uzdrowienia, magię

miłości lub nienawiści, magię prześladowczą lub obronną, rzucanie lub odwoływanie zaklęć, magię śmierci.

Nie każdy może zostać magiem, trzeba mieć specjalne zadatki czy predyspozycje. Zdolności magiczne u ludzi są najczęściej wynikiem: dziedziczenia, oddawanie czci szatanowi, eksperymentów okultystycznych oraz przekazywanie zdolności okultystycznych z jednej osoby na drugą.

Wykorzystując naiwność ludzi, ich zagubienie magowie czy mistyfikatory oferują swoją pomoc przy rozwiązywaniu złożonych problemów życiowych. W zamian za zaufanie obiecują szczęście w miłości, zdrowie czy bogactwo. Prezentacje tego tymi ofert możemy coraz częściej zauważyć w naszej brukowej prasie czy nawet telewizji.

Zainteresowanie tą sferą wiedzy tajemnej kończy się najczęściej ślepią uliczką, na końcu której albo czyha na nas sekta albo naciągacze. Trzeba bowiem zaznaczyć, że wśród działających sekt znaczną liczbę stanowią te, które posługują się właśnie magią.

(Opr. Barbara Sęp)

PATRONI MŁODZIEŻY

ŚW. STANISŁAW KOSTKA

Urodził się w roku 1550 w rodzinie szlacheckiej. Stanisław od dziecka był skromny, wrażliwy i głęboko religijny. Gdy skończył 14 lat, rodzice wysłali go wraz ze starszym bratem Pawłem na nauki do kolegium jezuickiego w Wiedniu, gdzie Stanisław wykazał się niezwykłą pracowitością i pobożnością. Wiele przez to wycierpiał od kolegów, nawet

Paweł dokuczał swemu młodszemu bratu, czyniąc jego życie jeszcze bardziej nieszczęśliwym. Po dwóch trudnych latach Stanisław rozchorował się. Był tak bliski śmierci, że przyjął ostatnie sakramenty. Jednak powrócił do zdrowia, a wkrótce potem we śnie ukazała mu się Błogosławiona Dziewica Maryja i nakazała mu wstąpić do zakonu jezuitów. Postanowił on spełnić swe posłannictwo, lecz przełożony zakonu w Wiedniu odmówił jego prośbie. Po długiej wędrówce, dotarł do Rzymu kompletnie wyczerpany, ale tam jego prośba została wysłuchana i po trzech dniach został przyjęty do Towarzystwa Jezusowego. Jego służba nie trwała jednak długo, nie upłynęło dziewięć miesięcy i niespełna osiemnastoletni Stanisław ciężko się rozchorował i wkrótce oddał duszę Panu.

Jego święto obchodzimy dnia 18 września.

(Opr. Piotr Balik)

Witam Was Kochane Dzieci !

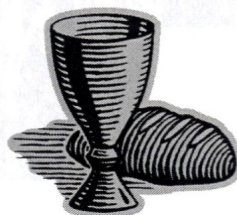
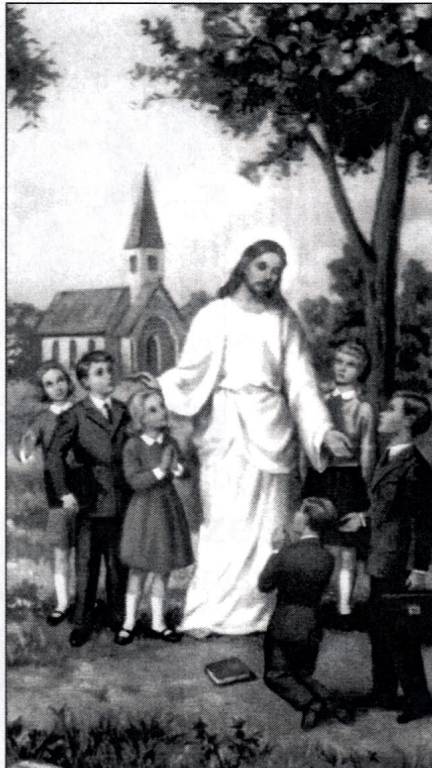
Bardzo się cieszę , że znów mogę się z Wami spotkać.
Czas odpoczynku zwiedzania nowych miejsc, poznawania nowych ludzi się skończył.

Przed Wami nowy rok szkolny, nowe możliwości, nowi koledzy i koleżanki.

Aby dobrze przeżyć ten rok i nie zmarnować czasu, pamiętajcie aby zaprosić Chrystusa do swojego życia.

Niech On będzie zawsze z Wami, w szkole, w domu, na podwórku.

Życzę Wam Kochane Dzieci owocnej pracy i samych szóstek w nowym roku szkolnym.

*Wasz Przyjaciel
Aniołek Rafałek*

MODLITWA

Panie mój gdy słyszę dzwonek

To Ty mi przypominasz,
ze mam wykorzystać każdą chwilę
bo czas się już nie wróci.
Daj mi skupienie i odwagę,
abym przyjął każdą nową wiedzę.

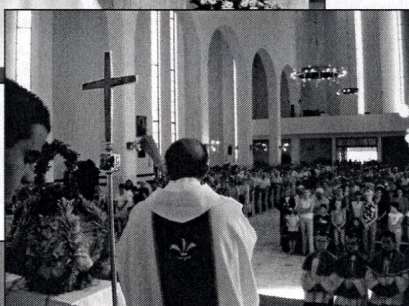
W Y D A R Z Y Ł O S I Ę

15. sierpień

Zwyczajem ubiegłych lat z naszej parafii wyruszyła piesza pielgrzymka do sanktuarium Zaśnięcia i Wniebowzięcia Matki Bożej w Starej Wsi. W pielgrzymce uczestniczyło kilkadziesiąt osób. Przewodniczył ks. diakon Marek Kolbuch.

15. sierpień

Uroczystość Wniebowzięcia NMP zgromadziła w naszej świątyni na Mszy św. o godz. 11.30 wiernych, którzy przynieśli swoje zielne bukiety, tradycyjnie poświęcane w ten dzień przez Kościół. Mieszkańcy Białej Góry przynieśli również wieniec dożynkowy, jako podziękowanie za dotychczasowe łaski i z prośbą o urodzaj, opiekę i potrzebne łaski. Zielne wieńce poświęcił ks. prałat F. Kwaśny.

20. sierpień

Kolejna trzecia sobota miesiąca poprowadziła nas ścieżkami procesji fatimskiej. Tym razem z figurą Matki Bożej Fatimskiej duża rzesza wiernych przeszła w procesji na Białą Górę. Mszę św. odprawił, słowo Boże wygłosił i prowadził rozważania ks. Stanisław Węglarz.

W MINIONYM MIESIĄCU

odeszli do wieczności:

Dziuban Rozalia
Mazur Kazimierz
Reguła Mieczysław
Struś Bogusław
Tutak Stanisław

*„Wieczne odpoczywanie racz im dać
Panie...”*

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Bazyłak awel
Dziuban Joanna
Koczera Paulina
Krak Jacek
Przysłupski Kacper
Sofon Jerzy
Stange Karol

*„Trwajcie zawsze w jedności
z Chrystusem”*

stanęli na ślubnym kobiercu:

Cisło Waldemar i Śląska Anita
Machowski Wojciech i Kucharz
Joanna
Mleczko Marcin i Czopor Agnieszka
Ohar Jacek i Hodyr Wioletta
Osękowski Jacek i Czapor Agnieszka
Paluch Łukasz i Rakoczy Edyta
Pastuszek Maciej i Kaczmarska Ewa
Pietrzak Grzegorz i Jurczyk Sylwia
Starościak Dariusz i Denko Karolina
Suzański Mariusz i Harytchak Anna
Szeruga Paweł i Szczepiek Iwona
Szeterlak Bartłomiej i Lech Magdalena
Targowski Dariusz i Cyper Anna

*„Prośmy Ducha Św., aby uświęcił
ten związek i dał małżonkom łaskę
wytrwania”*

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰-18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

w okresie wakacji niedzielna
Msza św. wieczorna jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

sakramentu małżeństwa

minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z Urzędu Stanu Cywilnego

pogrzebu

- akt zgonu z Urzędu Stanu Cywilnego

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

ZAPRASZAMY poniedziałki i środy
po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy

KOLONIA 2005

W dniach 16 – 21. 08. 2005 r. odbył się w Kolonii XX Światowy Dzień Młodzieży. Dana mi była łaska pomocy przy organizacji tego wydarzenia. Przez prawie cały tydzień pracowałam w Kolonii jako wolontariuszka. Chciałam podzielić się wrażeniami z tego niezwykłego wydarzenia.

Hasło tegorocznego wydarzenia zaczerpnięto z ewangelii wg św. Mateusza „Przybyliśmy oddać Mu pokłon” (Mt 2,2). Są to słowa wypowiedziane przez Trzech Mędrców ze Wschodu. Nie bez znaczenia było tu miejsce spotkań, gdyż właśnie w Kolonii spoczywają w katedrze relikwie Mędrców. W spotkaniu wzięli udział młodzi z całego świata. Najbardziej „widzialni” i „słyszalni” byli Włosi i... zakonnice z USA. Nie brakowało oczywiście Polaków. Do Kolonii przybyło tak wielu pielgrzymów, że

organizatorzy mieli problemy z wydawaniem posiłków i z komunikacją. Lecz dla młodych nie stanowiło to problemu. Na dworcach, czekając na znacznie spóźnione pociągi i metro, dało się słyszeć śpiew i śmiech. W pamięci utkwiło mi szczególnie jedno wydarzenie: Podczas okropnej ulewy Francuzi wskoczyli do fontanny na placu przed katedrą, zaczęli tańczyć, śpiewać i oblewać ludzi. Mnie się trochę „dostało”, ale był to raczej powód do śmiechu niż do złości.

Pięknym przeżyciem był międzynarodowy różaniec, który odmawialiśmy w miejscu gdzie spałam. Modliliśmy się w różnych językach, lecz największe problemy przysparzał przyjaciom z zagranicy j. polski.

Jako wolontariuszka miałam sporo pracy, ale udało mi się zwiedzić okolice miasta, fascynujące muzea, oraz uczestniczyć w katechezie prowadzonej przez prymasa Polski, kard. J. Glempa.

Niezapomniane były także Msze św. odprawiane w katedrze przez biskupów różnych krajów. Centralnym punktem ŚDM była wigilia i Msza św. z papieżem na Marien-

field. Większość Polaków, także i ja, odczuwała pewien smutek po stracie naszego ukochanego JP II, lecz ojciec św. Benedykt XVI starał się jak najlepiej nawiązać kontakt z kilkuset tysięcznymi tłumami. Serdecznie się do nas uśmiechał, a kiedy przemawiał w różnych językach, owacjom nie było końca. Wspaniałe było to, że polska młodzież spotykała się co wieczór pod ogromnym plakatem JP II o godz. 21. Obowiązkowo śpiewaliśmy „Barwę”, odmawialiśmy różaniec, wznosiliśmy okrzyki na cześć papieża Polaka. O godz. 21.37 milkiśmy na minutę, aby uczcić jego pamięć.

Każdy dzień był inny i niepowtarzalny. Obecność na tego typu spotkaniach jest niezapomnianym doświadczeniem. Uczy optymizmu, otwartości na innych, tolerancji i wrażliwości. Mam nadzieję, że to wspaniałe dzieło, zapoczątkowane przez JP II będzie w przyszłości przynosić jeszcze większe owoce.

Następny ŚDM odbędzie się w Sydney w 2008 r. Trochę to daleko, ale jeśli Bóg pozwoli to chętnie bym się tam wybrała i zachęcam do tego innych.

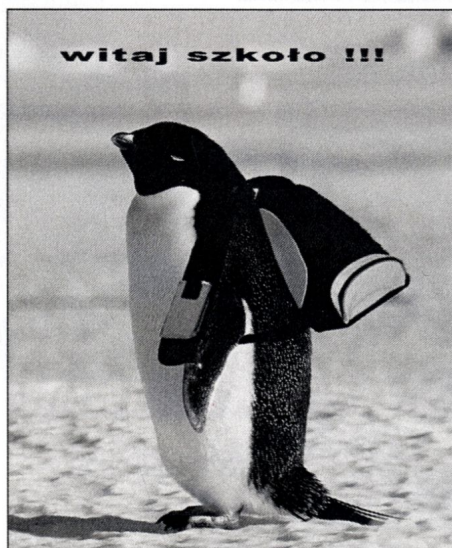
Asia.

Krzysiu, co wiesz o jaskółkach - pyta nauczycielka biologii.
- To bardzo mądre ptaki - mówi chłopiec.
- Odlatują gdy tylko rozpocznie się rok szkolny.

Wycieczka szkolna w muzeum. Zainteresowanie Jasia wzbudza tabliczka umieszczona obok mumii.
- Tutaj jest napisane 2466 PNE. Co to może znaczyć - pyta kolegę.
- To chyba rejestracja wozu, który potrafił tego nieboszczyka.

Nauczyciel pyta ucznia:
- Jasiu w jaki sposób można uzyskać światło dzięki wykorzystaniu wody?
- Trzeba umyć okno, panie profesore.

HUMOR SZKOLNY

- Mareczku, czy twój tata dalej odraabia za ciebie lekcje? - pyta nauczycielka.
- Nie, proszę panią. Ta ostatnia pała zupełnie go załamała.

Jasiu, dlaczego spóźniłeś się na lekcje? - chce wiedzieć pani wychowawczyni.
- Bo jak szedłem do szkoły, to napał mnie uzbrojony bandyta.
- O Boże, dziecko, coś się stało?!
- Owszem, zabrał mi zeszyt z wypracowaniem.

O trzeciej nad ranem do nauczyciela dzwoni Jasio i pyta:
- Proszę pana, co pan robi?
- Jak to co? Śpię! - odpowiada nauczyciel
- A ja muszę przez pana się uczyć!